

invalider og andre erhvervshæmmede til anskaffelse af motorkøretøjer, som ellers skulle træffes af revalideringsnævnet.

Det overvejes for tiden i socialministeriet, hvorvidt en sådan udlægning af afgørelsesbeføjelsen til centrene kan ske nu. Herved ville man kunne opnå at fremskynde den decentralisation af afgørelsesbeføjelsen til lokale myndigheder, som er foreslået side 127 i socialreformkommissionens første betænkning (nr. 543-1969), og som er forudset ved reglen i § 18 i lov nr. 227 af 27. maj 1970 om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender.

Da afgørelse om støtte i henhold til revalideringsloven til anskaffelse af motorkøretøj til invalider m. fl. og om godtgørelse af registreringsafgift af sådanne motorkøretøjer bør træffes af samme myndighed, foreslås det, at også afgørelsesbeføjelsen om godtgørelse af registreringsafgift skal kunne henlægges til revalideringscentre eller til sådan anden lokal myndighed, hvortil afgørelsen i støttesagerne efter revalideringslovgivningen måtte blive henlagt. Adgangen til efter vægtafgiftslovens § 16 at fritage invalider for betaling af vægtafgift vil i givet fald som hidtil kunne administreres i forbindelse med ansøgningen om godtgørelse af registreringsafgiften.

Forslaget om, at revalideringscentrets (den lokale myndigheds) afgørelse skal kunne indbringes for revalideringsnævnet, og om, at revalideringsnævnets afgørelse ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed, svarer til, hvad der gælder efter revalideringslovens §§ 3, stk. 3, sidste pkt., og 8, stk. 5, sidste pkt., henholdsvis efter nævnte lovs § 17, stk. 3.

Til nr. 5.

I lovforslaget er det i overensstemmelse med gældende lov foreslået, at der af de omhandlede køretøjer betales halv personvognsafgift. Ved ændringsforslaget foreslås afgiften fastsat til 40 pct. af den afgiftspligtige værdi for køretøjet, jfr. motiveringen i betænkningens afsnit II.

Ved ændringsforslaget opretholdes den nugældende ordning, hvorefter elektricitetsværker m. fl. afgiftsfrit kan anskaffe køretøjer, som er særligt indrettet til befordring af mandskab og materiel, uanset køretøjer-

nes totalvægt, jfr. bemærkningerne i betænkningens afsnit II og det under nr. 3 stillede ændringsforslag.

Til nr. 6.

Ved ændringsforslaget foreslås indført en afgift på 4.000 kr. af last- og varevogne med tilladt totalvægt over 3 tons, men ikke over 4 tons. Der henvises herom til bemærkningerne foran i betænkningens afsnit II.

Afgiften vil omfatte såvel nye som brugt indførte køretøjer.

Til nr. 7.

Ændringsforslaget vedrører brugte last- og varevognes overgang til almindelige personmotorkøretøjer, og den foreslåede nedsettelse af differenceafgiften med 20 pct. af køretøjets afgiftspligtige værdi for brugte køretøjer med totalvægt over 3 tons, men ikke over 4 tons, svarer tilnærmelsesvis til afgiften, 4.000 kr., for nye køretøjer i denne gruppe. Omregningen til en procentsats gør det muligt at tilpasse fradraget til det pågældende brugte køretøjs værdi.

Til nr. 8.

Det foreslås, at mindre udstyrsgenstande til et samlet beløb af ikke over 300 kr., som efter en købers særlige ønsker leveres af forhandleren i forbindelse med levering af et nyt køretøj, tillades holdt uden for afgiftsberegningen.

Til nr. 9-14.

Ændringsforslagene er konsekvenser af det under nr 6 stillede ændringsforslag.

Til nr. 15.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. november 1971, dog således at de ændrede regler for afgiftsberigtigelse af „papegøjepladevogne“ og last- og varevogne træder i kraft den 1. juni 1971.

Til nr. 16.

Ved ændringsforslaget ligestilles „papegøjepladevognene“ med almindelige personvogne, jfr. bemærkningerne herom i betænkningens afsnit II. Det er foreslået at lade det bero på ejerens bestemmelse, om en papegøjepladevogn skal omregistreres hos politiet og forsynes med almindelige sorte nummerplader.